

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

22 iunie 2016*

„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Aparate electrocasnice — Ajutor pentru restructurare — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă, sub rezerva respectării anumitor condiții — Decizie luată ca urmare a anulării de către Tribunal a deciziei anterioare privind aceeași procedură — Lipsa afectării individuale — Lipsa afectării substanțiale a poziției concurențiale — Inadmisibilitate”

În cauza T-118/13,

Whirlpool Europe BV, cu sediul în Breda (Țările de Jos), reprezentată de F. Wijckmans și de H. Burez, avocați,

reclamantă,

susținută de

Electrolux AB, cu sediul în Stockholm (Suedia), reprezentată de F. Wijckmans și de H. Burez, avocați,

intervenientă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de L. Flynn, de É. Gippini Fournier și de P.-J. Loewenthal, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Republica Franceză, reprezentată de G. de Bergues, de D. Colas și de J. Bousin, în calitate de agenți,

și de

Fagor France SA, cu sediul în Rueil-Malmaison (Franța), reprezentată de J. Derenne și de A. Müller-Rappard, avocați,

interveniente,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și care urmărește anularea Deciziei 2013/283/UE a Comisiei din 25 iulie 2012 privind ajutorul de stat SA.23839 (C 44/2007) acordat de Franța în favoarea întreprinderii FagorBrandt (JO 2013, L 166, p. 1),

* Limba de procedură: engleza.

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din doamna M. E. Martins Ribeiro, președinte, și domnii S. Gervasoni și L. Madise (raportor),
judecători,

grefier: domnul L. Grzegorzczuk, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 24 noiembrie 2015,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 Reclamanta, Whirlpool Europe BV (denumită în continuare „Whirlpool”), operează în sectorul fabricării și al comercializării de aparate electrocasnice mari.
- 2 Prin scrisoarea din 6 august 2007, Republica Franceză a notificat Comisiei Europene un proiect de ajutor pentru restructurare în valoare de 31 de milioane de euro în favoarea FagorBrandt SA, devenită Fagor France SA (denumită în continuare „FagorBrandt” sau „beneficiara”).
- 3 Prin scrisoarea din 10 octombrie 2007, Comisia a informat Republica Franceză cu privire la decizia sa de a iniția procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 88 alineatul (2) CE (JO 2007, C 275, p. 18).
- 4 Prin scrisorile din 14 decembrie 2007, din 26 februarie 2008 și din 12 martie 2008, Electrolux AB, care operează de asemenea în sectorul fabricării și al comercializării de aparate electrocasnice mari, a prezentat observații.
- 5 Prin scrisoarea din 17 decembrie 2007, Whirlpool a prezentat observații.
- 6 Prin Decizia 2009/485/CE din 21 octombrie 2008 privind ajutorul de stat C 44/07 (ex N 460/07) pe care Franța intenționează să îl pună în aplicare în favoarea societății FagorBrandt (JO 2009, L 160, p. 11), Comisia a autorizat ajutorul, cu condiția, în special, ca FagorBrandt să sisteze comercializarea frigiderelor, a congelatoarelor, a aparatelor de gătit și a mașinilor de spălat vase marca Vedette pentru o perioadă de cinci ani.
- 7 Prin Hotărârea din 14 februarie 2012, Electrolux și Whirlpool/Comisia (T-115/09 și T-116/09, EU:T:2012:76), pronunțată în acțiunile formulate de Electrolux și de Whirlpool, Tribunalul a anulat Decizia 2009/485 după ce a constatat că Comisia săvârșise erori vădite de apreciere prin luarea în considerare a unei măsuri compensatorii nevalabile (cesiunea Brandt Components) și prin omiterea analizei efectului cumulat asupra concurenței al ajutorului notificat menționat la punctul 2 de mai sus și al unui alt ajutor, acordat de Republica Italiană în favoarea FagorBrandt prin intermediul filialei sale FagorBrandt Italia (denumit în continuare „ajutorul italian”).
- 8 La 25 iulie 2012, în urma Hotărârii din 14 februarie 2012, Electrolux și Whirlpool/Comisia (T-115/09 și T-116/09, EU:T:2012:76), Comisia a adoptat Decizia 2013/283/UE privind ajutorul de stat SA.23839 (C 44/2007) acordat de Franța în favoarea întreprinderii FagorBrandt (JO 2013, L 166, p. 1, denumită în continuare „decizia atacată”), în care a declarat că ajutorul notificat este compatibil cu piața internă (denumit în continuare „ajutorul vizat de decizia atacată” sau „măsura în cauză”) în condițiile pe care le prevede aceasta.

9 În decizia atacată, după ce a examinat efectul cumulat al măsurii în cauză și al ajutorului italian [considerentele (85)-(88)], Comisia a considerat, în esență, că cesiunea Brandt Components (calificată drept măsură compensatorie prin Decizia 2009/485) și sistarea pentru o durată de cinci ani a comercializării anumitor aparate (de gătit, de răcit și de spălat vase) marca Vedette (impusă prin Decizia 2009/485) nu erau suficiente pentru evitarea oricărei denaturări excesive a concurenței [considerentele (100) și (112)]. În aceste condiții, ea a hotărât în special să impună, ca o condiție a compatibilității măsurii în cauză, prelungirea cu încă trei ani a încetării comercializării produselor marca Vedette citate anterior [considerentul (112)]. Comisia a considerat că respectiva măsură era suficientă în sine pentru a reduce în mod proporțional efectele negative asupra concurenței care rezultă din acordarea ajutorului [considerentul (117)] și pentru a compensa efectul cumulat al ajutorului menționat și al ajutorului italian [considerentul (118)].

10 Dispozitivul deciziei atacate are următorul cuprins:

„Articolul 1

Ajutorul pe care [Republica Franceză] intenționează să îl pună în aplicare în favoarea întreprinderii FagorBrandt, în valoare de 31 de milioane de euro, este compatibil cu piața comună în condițiile prevăzute la articolul 2.

Articolul 2

(1) Autoritățile franceze suspendă plata ajutorului menționat la articolul 1 din prezenta decizie către întreprinderea FagorBrandt până la recuperarea efectivă de la FagorBrandt a ajutorului incompatibil la care se face referire în Decizia 2004/343/CE a Comisiei din 16 decembrie 2003.

(2) Planul de restructurare a întreprinderii FagorBrandt, astfel cum a fost comunicat Comisiei de către [Republica Franceză] la 6 august 2007, este executat integral.

(3) Contribuția proprie la costurile de restructurare propusă de FagorBrandt, în valoare de 31,5 milioane de euro, este mărită cu 3 190 878,02 euro, precum și cu dobânda la această sumă corespunzătoare perioadei cuprinse între data punerii la dispoziția întreprinderii FagorBrandt a ajutorului italian și 21 octombrie 2008. Creșterea contribuției are loc înainte de sfârșitul perioadei de restructurare a întreprinderii, fixată la 31 decembrie 2012. Autoritățile franceze aduc dovada acestei creșteri în termen de două luni de la data scadentă, fixată la 31 decembrie 2012.

(4) FagorBrandt sistează comercializarea aparatelor de răcit, de gătit și de spălat vase marca Vedette pentru o perioadă de opt ani.

(5) Pentru a asigura respectarea condițiilor prevăzute la alineatele (1)-(4) din prezentul articol, [Republica Franceză] informează Comisia, prin rapoarte anuale, cu privire la evoluția restructurării întreprinderii FagorBrandt, recuperarea ajutorului incompatibil menționat la alineatul (1), plata ajutorului compatibil și punerea în aplicare a măsurilor compensatorii.

Articolul 3

[Republica Franceză] informează Comisia, în termen de două luni de la data notificării prezentei decizii, cu privire la măsurile pe care le-a luat pentru a se conforma cu dispozițiile acesteia.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.”

Procedura și concluziile părților

- 11 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 20 februarie 2013, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 12 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 6 iunie 2013, Electrolux a formulat o cerere de intervenție în prezenta procedură în susținerea reclamantei. Prin înscrisurile depuse la 25 iunie și la 8 iulie 2013, FagorBrandt și Republica Franceză au formulat cereri de intervenție în susținerea Comisiei.
- 13 Prin ordonanțele din 11 septembrie 2013, președintele Camerei a patra a Tribunalului a admis cererile de intervenție depuse de Electrolux, de FagorBrandt și de Republica Franceză.
- 14 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 3 octombrie 2013, reclamanta a solicitat Tribunalului autorizația de a prezenta, cu titlu de măsură de organizare a procedurii, observații scrise în răspuns la concluziile Comisiei cu privire la admisibilitatea cererii introductive, având în vedere că acestea fuseseră prezentate pentru prima dată în stadiul duplicii.
- 15 Prin scrisorile din 14, din 24 și din 29 octombrie 2013, Comisia, Republica Franceză și FagorBrandt au depus observații cu privire la cererea de măsuri de organizare a procedurii depusă de reclamantă.
- 16 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 5 decembrie 2013, FagorBrandt și Republica Franceză au depus memoriile în intervenție.
- 17 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 6 decembrie 2013, Electrolux a depus un memoriu în intervenție.
- 18 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 19 februarie 2014, Comisia și-a prezentat observațiile cu privire la memoriile în intervenție ale Republicii Franceze, FagorBrandt și Electrolux.
- 19 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 4 martie 2014, reclamanta și-a prezentat observațiile cu privire la memoriile în intervenție ale FagorBrandt și Republicii Franceze.
- 20 Prin înscrisul din 23 septembrie 2015, Tribunalul a adresat părților măsuri de organizare a procedurii. În special, Tribunalul a solicitat reclamantei să răspundă la argumentația Comisiei care urmărea să conteste admisibilitatea acțiunii sale și să susțină argumentele invocate în acest sens în înscrisurile sale.
- 21 Prin scrisorile din 9 și din 30 octombrie 2015, Comisia și, ulterior, reclamanta au răspuns la întrebările Tribunalului.
- 22 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a doua, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.
- 23 Reclamanta solicită Tribunalului:
  - cu titlu principal, anularea în totalitate a deciziei atacate pentru motivul că nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile cumulative prevăzute de Liniile directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate (JO 2004, C 244, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 187) sau, în orice caz, Comisia nu a verificat corespunzător cerințelor legale că fiecare dintre aceste condiții era îndeplinită;
  - în subsidiar, anularea în totalitate a deciziei atacate întrucât încalcă obligația de motivare înscrisă la articolul 296 TFUE;

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată;
- obligarea Republicii Franceze și a FagorBrandt la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

24 Electrolux solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, anularea în totalitate a deciziei atacate întrucât nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile (cumulative) prevăzute de Liniile directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate sau, în orice caz, Comisia nu a verificat corespunzător cerințelor legale dacă fiecare dintre aceste condiții era îndeplinită;
- în subsidiar, anularea în totalitate a deciziei atacate pentru încălcarea articolului 296 TFUE.

25 Comisia solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii ca nefondată;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

26 FagorBrandt solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii ca fiind inadmisibilă sau nefondată;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

27 Republica Franceză solicită Tribunalului respingerea acțiunii.

În drept

- 28 Comisia, susținută de Republica Franceză și de FagorBrandt, afirmă, în stadiul duplicii, că, în conformitate cu jurisprudența, deși constituie un element pertinent pentru aprecierea calității procesuale active, faptul că o întreprindere a fost ascultată și că desfășurarea procedurii a fost determinată în mare măsură de observațiile sale nu scutește această întreprindere de obligația de a dovedi că ajutorul în litigiu este susceptibil să conducă la o „afectare substanțială” a poziției sale pe piață. Comisia precizează, în ceea ce privește această „afectare substanțială”, că, în conformitate cu jurisprudența, nu poate fi suficient, pentru a face dovada că întreprinderea în cauză este vizată în mod individual, să se stabilească că ajutorul în cauză este susceptibil să exercite o „anumită influență” asupra raporturilor de concurență și că întreprinderea vizată se află într-o relație de concurență cu beneficiarul ajutorului. Dimpotrivă, ar trebui să se demonstreze că reclamanta a fost afectată de ajutor într-un mod specific în raport cu concurenții săi. Ea arată că această cerință fundamentală a fost amintită recent de Curte în Hotărârea din 13 iunie 2013, Ryanair/Comisia (C-287/12 P, nepublicată, EU:C:2013:395).
- 29 Reclamanta, în observațiile sale cu privire la memoriile în intervenție ale FagorBrandt și Republicii Franceze, precum și în răspunsurile sale la întrebările Tribunalului din 15 octombrie 2015, în primul rând, arată că decizia atacată demonstrează în mod clar că poziția sa pe piață a fost afectată în mod substanțial de ajutorul vizat de măsura în cauză.
- 30 Reclamanta, susținută de Electrolux, face referire în această privință, *primo*, la considerentul (18) al deciziei atacate, care arată că „în absența ajutorului, FagorBrandt ar ieși de pe piață” și că, „[p]rin urmare, dispariția FagorBrandt ar permite concurenților europeni să își mărească în mod semnificativ vânzările și producția”, *secundo*, la considerentul (93) al acestei decizii, care precizează că „ajuto[arele] de restructurare creează automat o denaturare a concurenței prin împiedicarea ieșirii de pe piață a beneficiarului și prin frânarea, în acest fel, a dezvoltării [...] concuren[ților]”, *tertio*, la considerentul

(94) al deciziei menționate, care afirmă că, „[f]ără ajutorul statului francez, FagorBrandt ar fi ieșit rapid de pe piață [...] [i]n consecință, dispariția întreprinderii FagorBrandt ar fi permis creșterea sensibilă a vânzărilor și, prin urmare, a producției acestor concurenți europeni” și, *quarto*, la considerentele (105) și (109) ale deciziei atacate, care afirmă că Whirlpool este unul dintre „principalii concurenți ai FagorBrandt” pe piața de frigidere, de congelatoare și de mașini de spălat vase. Aceasta deduce de aici că, prin citarea în înscrisurile sale a respectivelor considerente ale deciziei atacate, a demonstrat corespunzător cerințelor legale că poziția sa pe piață era afectată în mod semnificativ.

- 31 Reclamanta arată de asemenea că, înainte de duplicii, nici Comisia nu a contestat afectarea sa individuală în raport cu Decizia 2009/485 și nici Tribunalul nu a pus în discuție admisibilitatea cererii introductive în Hotărârea sa din 14 februarie 2012, Electrolux și Whirlpool/Comisia (T-115/09 și T-116/09, EU:T:2012:76). În răspunsul la întrebările Tribunalului, ea arată în această privință, în esență, că Hotărârea din 14 februarie 2012, Electrolux și Whirlpool/Comisia (T-115/09 și T-116/09, EU:T:2012:76), a dobândit autoritate de lucru judecat în ceea ce privește problema admisibilității acțiunii, în special întrucât decizia atacată este întemeiată exact pe același dosar administrativ ca Decizia 2009/485, argumentele pe care aceasta le-a invocat sunt aceleași și Comisia nu a prezentat nici argumente, nici probe care să permită Tribunalului să distingă problema admisibilității acțiunii în prezenta procedură de cea a admisibilității acțiunii care a fost stabilită în mod corespunzător în procedura precedentă prin Hotărârea din 14 februarie 2012, Electrolux și Whirlpool/Comisia (T-115/09 și T-116/09, EU:T:2012:76).
- 32 În al doilea rând, reclamanta subliniază că, în orice caz, ea s-a diferențiat de celelalte întreprinderi de pe piață.
- 33 Aceasta susține că, *primo*, în calitatea sa de numărul doi pe piața franceză, ar fi profitat în mod necesar mai mult de ieșirea beneficiarei decât concurenții săi. În această privință, ea afirmă că, din momentul în care beneficiara ajutorului și-a încetat activitatea, la mijlocul anului 2013, ea a „câștigat un număr considerabil de cote de piață pe piața franceză” și că, chiar dacă nu ar fi recuperat decât 1 % din cotele de piață ale FagorBrandt, acest quantum ar fi fost echivalent cu quantumul ajutorului vizat de decizia atacată. Astfel, reclamanta susține că dispariția FagorBrandt ar fi putut genera pentru ea o creștere semnificativă a cotei de piață, ținând seama de poziția sa de numărul doi pe piață, astfel încât ajutorul vizat de decizia atacată ar fi o sursă de beneficiu nerealizat important care ar caracteriza, ca atare, afectarea substanțială a poziției sale pe piață, în sensul jurisprudenței.
- 34 Aceasta susține, *secundo*, în cadrul dovedirii unei afectări specifice a poziției sale, că, astfel cum a stabilit în cererea introductivă, figura printre cumpărătorii potențiali ai beneficiarei în 2001/2002, atunci când aceasta din urmă făcea obiectul unei proceduri de insolvență. Or, în cele din urmă, preluarea Brandt a fost acordată Fagor, întrucât această întreprindere se angajase să nu o restructureze timp de doi ani, în schimbul ajutorului în cauză.
- 35 Reclamanta amintește, *tertio*, că a fost strâns implicată în procedura în cauză, într-o măsură care o diferențiază în mod clar de ceilalți participanți pe piață.
- 36 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că Comisia a pus în discuție pentru prima dată în stadiul duplicii admisibilitatea acțiunii, invocând lipsa calității procesuale active a reclamantei.
- 37 Cu toate acestea, pe de o parte, trebuie constatat că condițiile de admisibilitate a acțiunii pot fi examinate în orice moment din oficiu de instanța Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 octombrie 1996, Skibsværftsforeningen și alții/Comisia, T-266/94, EU:T:1996:153, punctul 40). În consecință, lipsa contestării de către Comisie a admisibilității acțiunii sau, *a fortiori*, contestarea tardivă a acesteia nu înseamnă că Tribunalul renunță la examinarea acestui aspect.

- 38 Pe de altă parte, nimic nu se opune ca Tribunalul să țină seama de observațiile în răspuns referitoare la cauza de inadmisibilitate furnizate de reclamantă ulterior duplicii (a se vedea în acest sens Ordonanța din 7 martie 2013, UOP/Comisia, T-198/09, nepublicată, EU:T:2011:354, punctul 32), așa cum a recunoscut în mod expres Comisia în cursul ședinței.
- 39 Trebuie, în consecință, să se examineze admisibilitatea acțiunii introduse de reclamantă.
- 40 Întrucât Comisia reproșează reclamantei lipsa calității procesuale active, trebuie amintit că articolul 263 al patrulea paragraf TFUE prevede două cazuri în care calitatea procesuală activă este recunoscută unei persoane fizice sau juridice pentru a formula o acțiune împotriva unui act al Uniunii care nu îi este adresat. Pe de o parte, o asemenea acțiune poate fi formulată cu condiția ca acest act să o privească direct și individual. Pe de altă parte, o astfel de persoană poate introduce o acțiune împotriva unui act normativ care nu presupune măsuri de executare dacă acesta o privește direct.
- 41 În speță, decizia atacată are ca destinatar unic Republica Franceză și se referă la un ajutor individual în sensul articolului 1 litera (e) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [108 TFUE] (JO 2015, L 248, p. 9). Întrucât decizia atacată are, astfel, o aplicabilitate individuală, nu poate fi vorba despre un act normativ, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, care vizează orice act de aplicabilitate generală, cu excepția actelor legislative (a se vedea Hotărârea din 3 decembrie 2014, Castelnou Energía/Comisia, T-57/11, EU:T:2014:1021, punctul 23 și jurisprudența citată). În consecință, întrucât reclamanta nu este destinatarul deciziei atacate, acțiunea sa este admisibilă numai cu condiția ca reclamanta să fie vizată în mod direct și individual de decizia menționată.
- 42 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, alte subiecte decât destinatarii unei decizii nu pot pretinde că aceasta le privește în mod individual decât dacă această decizie le afectează în considerarea anumitor calități care le sunt specifice sau a unei situații de fapt care le caracterizează în raport cu orice altă persoană și, ca urmare a acestui fapt, le individualizează analog cu modul în care ar fi individualizat destinatarul unei astfel de decizii (Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223, Hotărârea din 22 noiembrie 2007, Sniace/Comisia, C-260/05 P, EU:C:2007:700, punctul 53, Hotărârea din 9 iulie 2009, 3F/Comisia, C-319/07 P, EU:C:2009:435, punctul 29).
- 43 Întrucât acțiunea privește o decizie a Comisiei în materia ajutoarelor de stat, trebuie subliniat că, în cadrul procedurii de verificare a ajutoarelor de stat prevăzute la articolul 108 TFUE, se impune să se distingă, pe de o parte, faza preliminară a examinării ajutoarelor, instituită prin alineatul (3) al acestui articol, al cărei unic obiect este acela de a permite Comisiei să își formeze o primă opinie cu privire la compatibilitatea parțială sau totală a ajutorului respectiv, și, pe de altă parte, faza procedurii de investigare, prevăzută la alineatul (2) al respectivului articol. Numai în cadrul acestei din urmă proceduri, care este destinată să permită Comisiei să obțină informații complete cu privire la toate datele cauzei, tratatul prevede obligația Comisiei de a pune în întârziere persoanele interesate pentru a-și prezenta observațiile (a se vedea Hotărârea din 9 iulie 2009, 3F/Comisia, C-319/07 P, EU:C:2009:435, punctul 30 și jurisprudența citată).
- 44 Atunci când o întreprindere contestă temeinicia unei decizii de apreciere a ajutorului adoptate în temeiul articolului 108 alineatul (3) TFUE sau la încheierea procedurii oficiale de investigare, simplul fapt că aceasta poate fi considerată parte în cauză în sensul alineatului (2) al acestui articol nu poate fi suficient pentru ca acțiunea să fie admisibilă. În astfel de împrejurări, aceasta trebuie să demonstreze că are un statut special în sensul Hotărârii din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia (25/62, EU:C:1963:17) (a se vedea în acest sens Ordonanța din 10 noiembrie 2015, Compagnia Trasporti Pubblici și alții/Comisia, T-187/15, nepublicată, EU:T:2015:846, punctul 18). Acest lucru este valabil în special în cazul în care poziția sa pe piață este afectată în mod semnificativ de ajutorul care face obiectul

deciziei în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 decembrie 2005, Comisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, EU:C:2005:761, punctul 37 și jurisprudența citată).

- 45 În această privință, au fost recunoscute printre altele ca fiind vizate individual de o decizie a Comisiei de închidere a procedurii oficiale de investigare deschise în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE, în ceea ce privește o măsură de ajutor, în afara întreprinderii beneficiare, întreprinderile concurente ale acesteia din urmă care au jucat un rol activ în cadrul respectivei proceduri, în măsura în care poziția acestora pe piață este afectată în mod substanțial de măsura de ajutor care face obiectul deciziei atacate. Prin urmare, o întreprindere nu se poate prevala numai de calitatea sa de concurentă în raport cu întreprinderea beneficiară, ci trebuie să dovedească, în plus, ținând seama de gradul său de participare eventuală la procedură și de importanța atingerii aduse poziției sale pe piață, că se află într-o situație de fapt care o individualizează analog cu modul în care ar fi individualizat destinatarul unei decizii (a se vedea Ordonanța din 7 martie 2013, UOP/Comisia, T-198/09, nepublicată, EU:T:2013:105, punctele 25 și 26 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 28 ianuarie 1986, Cofaz și alții/Comisia, 169/84, Rec., EU:C:1986:42, punctul 25, și Ordonanța din 27 mai 2004, Deutsche Post și DHL/Comisia, T-358/02, EU:T:2004:159, punctele 33 și 34).
- 46 În ceea ce privește stabilirea unei astfel de afectări, Curtea a avut ocazia să precizeze că simpla împrejurare că un act, precum decizia atacată, poate exercita o anumită influență asupra raporturilor de concurență care există pe piața relevantă și că întreprinderea în cauză se afla într-o relație de concurență cu beneficiarul acestui act nu poate, în orice caz, să fie suficientă pentru ca întreprinderea respectivă să poată fi considerată ca fiind vizată individual de acel act (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 decembrie 1969, Eridania și alții/Comisia, 10/68 și 18/68, EU:C:1969:66, punctul 7, și Hotărârea din 22 decembrie 2008, British Aggregates/Comisia, C-487/06 P, EU:C:2008:757, punctul 47).
- 47 Conform unei jurisprudențe constante, reclamanta trebuie să aducă elemente de probă de natură să stabilească particularitatea situației sale concurențiale (Ordonanța din 27 mai 2004, Deutsche Post și DHL/Comisia, T-358/02, EU:T:2004:159, punctul 38, și Hotărârea din 10 februarie 2009, Deutsche Post și DHL International/Comisia, T-388/03, EU:T:2009:30, punctele 49 și 51) și să demonstreze că poziția sa concurențială este afectată substanțial în comparație cu celelalte întreprinderi concurente pe piața relevantă (a se vedea în acest sens Ordonanța din 27 mai 2004, Deutsche Post și DHL/Comisia, T-358/02, EU:T:2004:159, punctul 41; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 10 februarie 2009, Deutsche Post și DHL International/Comisia, T-388/03, EU:T:2009:30, punctul 51, Hotărârea din 13 septembrie 2010, TF1/Comisia, T-193/06, EU:T:2010:389, punctul 84, Hotărârea din 15 ianuarie 2013, Aiscat/Comisia, T-182/10, EU:T:2013:9, punctul 68, Hotărârea din 5 noiembrie 2014, Vtesse Networks/Comisia, T-362/10, EU:T:2014:928, punctul 55, și Hotărârea din 3 decembrie 2014, Castelnou Energía/Comisia, T-57/11, EU:T:2014:1021, punctele 35-37).
- 48 În speță, reclamanta susține, în esență, că este vizată individual de decizia atacată întrucât ajutorul a permis să se mențină pe piața relevantă o întreprindere care, în absența unei astfel de măsuri, ar fi dispărut de pe această piață. Menținerea pe piață a beneficiarei ar avea drept consecință un beneficiu nerealizat pentru reclamantă, în măsura în care, în calitatea sa de numărul doi pe piața franceză, ar fi putut să atragă cotele de piață eliberate prin dispariția FagorBrandt.
- 49 Trebuie amintit că condițiile de admisibilitate a unei acțiuni se apreciază în momentul introducerii acțiunii, și anume în momentul depunerii cererii introductive (Ordonanța din 15 decembrie 2010, Albertini și alții și Donnelly/Parlamentul, T-219/09 și T-326/09, EU:T:2010:519, punctul 39, și Hotărârea din 3 decembrie 2014, Castelnou Energía/Comisia, T-57/11, EU:T:2014:1021, punctul 34).

- 50 În circumstanțele speței, fără însă a fi necesar să se determine dacă elementele vizate de reclamantă se pot transpune în situația concurențială existentă în ziua introducerii acțiunii și care rezultă din decizia atacată, trebuie să se constate că acestea nu permit caracterizarea unei afectări substanțiale a poziției sale pe piață ca urmare a măsurii în cauză.
- 51 Astfel, pe de o parte, tabelele de cote de piață din anexa 14 la cererea introductivă identifică peste cincisprezece operatori pe piețele franceză și europeană ale aparatelor electrocasnice mari. Or, după cum a arătat Comisia în cursul ședinței, nu se poate prezuma pur și simplu că reclamanta și-ar fi mărit în mod semnificativ vânzările în cazul dispariției de pe piață a întreprinderii care beneficia de măsurile în cauză, fără niciun element de probă furnizat în susținerea acestei afirmații, atunci când, precum în speță, piața prezintă o structură neconcentrată, caracterizată prin prezența unui număr mare de operatori (a se vedea în acest sens Ordonanța din 11 ianuarie 2012, Phoenix-Reisen și DRV/Comisia, T-58/10, nepublicată, EU:T:2012:3, punctul 50).
- 52 Pe de altă parte, considerentele deciziei atacate vizate de reclamantă (reproduse la punctul 30 de mai sus) se limitează să enunțe considerații generale potențial valabile pentru toți operatorii prezenți pe piața relevantă. Deși acestea indică, printre altele, că dispariția FagorBrandt ar fi permis concurenților săi europeni să își mărească în mod semnificativ vânzările și, în consecință, producția [considerentele (18) și (94)], ele nu permit în niciun caz să se prezume că reclamanta ar fi fost mai afectată de măsura în litigiu decât sunt în medie ansamblul concurenților săi (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 decembrie 2014, Castelnou Energía/Comisia, T-57/11, EU:T:2014:1021, punctul 35) sau că aceasta ar fi cunoscut o dezvoltare semnificativ mai bună în absența autorizării măsurii în cauză (a se vedea în acest sens Ordonanța din 27 mai 2004, Deutsche Post și DHL/Comisia, T-358/02, EU:T:2004:159, punctul 43). Mai precis, nu este posibil să se verifice că reclamanta ar fi fost mai capabilă să atragă cererea eliberată prin dispariția FagorBrandt decât media concurenților săi. În special, reclamanta nu demonstrează că ajutorul în litigiu a fost utilizat de beneficiară pentru a menține cote de piață care în caz contrar ar fi fost deținute de ea însăși (Hotărârea din 13 iunie 2013, Ryanair/Comisia, C-287/12 P, nepublicată, EU:C:2013:395, punctul 113) și, prin urmare, că ar fi fost prejudiciată printr-un beneficiu nerealizat suficient de important, în raport cu ceilalți concurenți ai săi, pentru a caracteriza o afectare substanțială a poziției sale pe piață. În această privință, contrar celor susținute de reclamantă, poziția sa de numărul doi pe piață după beneficiară nu poate, prin ea însăși, să creeze prezumția existenței unei afectări substanțiale a poziției sale pe piață (a se vedea în acest sens Ordonanța din 27 august 2008, Adomex/Comisia, T-315/05, nepublicată, EU:T:2008:300, punctul 28).
- 53 Niciunul dintre argumentele invocate de reclamantă nu permite infirmarea constatării expuse la punctele 50-52 de mai sus, referitoare la lipsa calității procesuale active a reclamantei, în absența dovezii privind afectarea substanțială a poziției sale concurențiale în momentul introducerii acțiunii.
- 54 În primul rând, faptul că, după ce beneficiara ajutorului și-a încetat activitatea, la mijlocul anului 2013, reclamanta ar fi „câștigat un număr considerabil de cote de piață pe piața franceză” (a se vedea punctul 33 de mai sus) nu este susținut de niciun element. În orice caz, chiar dacă s-ar presupune că s-a stabilit acest fapt, reclamanta nu susține că el ar caracteriza, conform jurisprudenței (a se vedea punctul 47 de mai sus), specificitatea situației sale concurențiale în raport cu cea a concurenților săi. Același lucru este valabil și pentru împrejurarea în care, chiar dacă reclamanta nu ar fi recuperat decât 1 % din cotele de piață ale FagorBrandt, acest quantum ar fi fost echivalent cu quantumul ajutorului vizat de decizia atacată. Această constatare se aplică, astfel, tuturor operatorilor de pe piață.
- 55 În al doilea rând, nici participarea reclamantei la procedura de investigare nu poate crea prezumția afectării substanțiale a poziției sale pe piață. Astfel, nu se poate deduce din simpla participare a unei reclamante la procedura administrativă că aceasta are calitate procesuală activă (Ordonanța din 7 martie 2013, UOP/Comisia, T-198/09, nepublicată, EU:T:2013:105, punctul 27; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 22 noiembrie 2007, Sniace/Comisia, C-260/05 P, EU:C:2007:700,

punctul 60), chiar dacă ea a jucat un rol important în procedură, în special prin depunerea plângerii aflate la originea deciziei atacate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 iulie 2009, 3F/Comisia, C-319/07 P, EU:C:2009:435, punctele 94 și 95).

- 56 În al treilea rând, împrejurarea că reclamanta a făcut parte dintre cumpărătorii potențiali ai beneficiarei în 2001/2002, atunci când aceasta din urmă făcea obiectul unei proceduri de insolvență (a se vedea punctul 34 de mai sus), este fără relevanță pentru stabilirea capacității sale, la mai mult de 10 ani după respectiva procedură, de a recupera, într-o proporție semnificativ mai mare decât cea a concurenților săi, cotele de piață eliberate prin dispariția FagorBrandt.
- 57 În al patrulea rând, este, în sfârșit, fără relevanță în raport cu principiul autorității de lucru judecat faptul că, în Hotărârea din 14 februarie 2012, Electrolux și Whirlpool/Comisia (T-115/09 și T-116/09, EU:T:2012:76), Tribunalul nu s-a sesizat din oficiu cu privire la absența calității procesuale active a reclamantei, în condițiile în care argumentele invocate în cererea introductivă precedentă în susținerea acțiunii împotriva Deciziei 2009/485 erau, potrivit reclamantei, similare în toate privințele cu cele invocate împotriva deciziei atacate, în cadrul prezentei acțiuni.
- 58 Astfel, trebuie să se constate că afectarea individuală a unei persoane fizice sau juridice se apreciază în ziua introducerii acțiunii și nu depinde decât de decizia atacată (Ordonanța din 29 martie 2012, Asociación Española de Banca/Comisia, T-236/10, EU:T:2012:176, punctul 38). Astfel, autoritatea de lucru judecat asociată Hotărârii din 14 februarie 2012, Electrolux și Whirlpool/Comisia (T-115/09 și T-116/09, EU:T:2012:76), care a avut ca obiect legalitatea Deciziei 2009/485, nu poate fi de natură să prejudice existența calității procesuale active a reclamantei privind prezenta acțiune îndreptată împotriva deciziei atacate.
- 59 În aceste condiții, este necesar să se constate că reclamanta nu a demonstrat că poziția sa era afectată substanțial de ajutorul vizat de decizia atacată. Prin urmare, acțiunea introdusă de reclamantă trebuie respinsă ca inadmisibilă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 60 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligată să le suporte și pe cele efectuate de Comisie, conform concluziilor acesteia din urmă.
- 61 În temeiul articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, statele membre care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Republica Franceză va suporta, în consecință, cheltuielile de judecată pe care le-a efectuat. De asemenea, ceilalți intervenienți vor suporta fiecare propriile cheltuieli de judecată, în aplicarea articolului 138 alineatul (3) din Regulamentul de procedură.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

- 1) Respinge acțiunea ca fiind inadmisibilă.**
- 2) Whirlpool Europe BV suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.**

3) Republica Franceză, Electrolux AB și Fagor France SA suportă propriile cheltuieli de judecată.

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 22 iunie 2016.

Semnături